

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย
Suan Sunandha Academic & Research Review

ลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคใต้ของประเทศไทย

วิชนีย์ สุวรรณสังข์

ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

E-mail : oyzaza@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคใต้ของประเทศไทย กลุ่มที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคใต้ของประเทศไทย สองโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสตรีภูเก็ต และโรงเรียนพัทลุง ที่เรียนวิชาภาษาเยอรมันจำนวน 171 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของทั้งสองโรงเรียนในภาคใต้ของประเทศไทยมีพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาเยอรมันดังนี้ โรงเรียนสตรีภูเก็ตมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการสื่อสารมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่น้อยที่สุดคือ พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นน้อยที่สุด และโรงเรียนพัทลุงมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระ และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นน้อยที่สุด

คำสำคัญ: ลักษณะการเรียนรู้ ภาษาเยอรมัน ภาคใต้ของประเทศไทย

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

German Learning Styles of Upper Secondary School Students in Southern Thailand

Witchanee Suwannasang

Western Language Department Faculty of Humanities and Social Sciences Prince of Songkla University

E-mail : oyzaza@yahoo.com

Abstract

This study explored the learning styles of upper secondary school students of the German language. Two schools in southern Thailand were selected for this study, namely Satree Phuket School and Phatthalung School, where German is still taught at the upper secondary level. The sample group for the study was 171 upper secondary students of German in the first semester of academic year 2017. A questionnaire was used to collect the data which were then analyzed for percentage, mean and standard deviation. The findings indicated that the sensory style preference and the learning style that involves relations with ideas were relatively common learning styles of students from Satree Phuket School; whereas, the learning style that involves relations with others was the least common. On the other hand, students from Phatthalung School preferred the learning styles that involve relations with ideas and orientation to learning tasks, respectively. The least frequently used learning style of Phatthalung School students was that involving relations with others.

Keywords: learning styles, German language, Southern Thailand.

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ตลอดจนก่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ทำให้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆได้ เป้าหมายสูงสุดของการเรียนภาษาต่างประเทศ คือการที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาจนสามารถสื่อสารโดยวิธีการฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนจะต้องมีความรู้และความเข้าใจในลักษณะการเรียนรู้ (learning styles) ซึ่งมีความสำคัญมากต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะการเรียนรู้ภาษาแตกต่างกัน ถ้าได้เรียนรู้ด้วยวิธีที่ตนชอบและถนัดแล้ว ย่อมส่งผลให้มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนดีขึ้นได้ (Price, 1978: 389) ในการเรียนรู้และการที่ผู้เรียนจะบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ผู้เรียนต้องมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเป็นของตนเอง จึงจะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ ผู้เรียนควรจะตระหนักถึงทางเลือกต่างๆในการเรียนรู้ภาษา รู้จักกำหนดแนวทางในการเรียนของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ เพราะผู้เรียนไม่สามารถที่จะมีผู้สอนคอยกำหนดชี้แนะให้ตลอดไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะเรียนรู้ในชั้นเรียนไม่ได้ แต่เป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนเพิ่มเติมด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความสามารถในการใช้ (Cohen 1990) ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามักใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับตนเองและชนิดของงาน (Naiman, Fröhlich, & Todesco, 1975; Naiman, Fröhlich, Stern & Todesco, 1978; Rubin, 1975; Stern, 1983) ในขณะที่ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาถึงแม้สามารถบอกกลยุทธ์การเรียนรู้ของตนเองได้ แต่ไม่รู้จักการนำกลยุทธ์เหล่านั้นมาใช้ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเองและชนิดของงาน (Block, 1986; Stern, 1975) ในปัจจุบันภาษาเยอรมันเป็นภาษาต่างประเทศที่ยังได้รับความสนใจจากคนไทย เนื่องจากภาษาเยอรมันเป็นที่ต้องการของผู้ประกอบการในหลากหลายสาขาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวของไทย จึงยังคงมีนักเรียน นักศึกษาจำนวนมากจำเป็นต้องการเรียนภาษาเยอรมัน (สุภาภรณ์ สุวรรณโสภาส 2553: 1) ฉะนั้นการศึกษาลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนของผู้เริ่มภาษาเยอรมันจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้สอนสามารถทราบได้ว่าผู้เริ่มเรียนมีวิธีการเรียนอย่างไรเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน ซึ่งลักษณะการเรียนรู้ภาษาที่ดีจะส่งผลให้การเรียนรูภาษาเยอรมันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคใต้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลการศึกษาวិจัยครั้งนี้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาเยอรมันให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ต้องการเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยและเพื่อรองรับกลุ่มนักเรียนที่เรียนจบในระดับชั้นมัธยมศึกษาและต้องการเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย แขนงภาษาเยอรมัน หลักสูตรภาษายุโรป มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งเดียวในภาคใต้ที่เปิดสอนภาษาเยอรมันแห่งเดียวในภาคใต้

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย
Suan Sunandha Academic & Research Review

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนภาษาเยอรมันในภาคใต้ของประเทศไทยได้แก่ โรงเรียนสตรีภูเก็ต และโรงเรียนพัทลุง จำนวน 171 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสองโรงเรียนในภาคใต้ของประเทศไทยมีลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันแตกต่างกัน

นิยามคำศัพท์

1. **ลักษณะการเรียนรู้ (Learning styles)** หมายถึง ลักษณะทางด้านสติปัญญา ความรู้สึก นึกคิด จิตใจของผู้เรียนแต่ละคน การเลือก การตอบสนองหรือการมีปฏิสัมพันธ์ต่อการเรียนการสอนเมื่อผู้เรียนต้องการเรียนรู้ภาษา โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1.1 **ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส (Sensory preference)** จะเกี่ยวข้องกับการใช้ประสาทสัมผัส 3 ด้าน ได้แก่ ประสาทสัมผัสตา ประสาทสัมผัสหู และประสาทสัมผัสมือ เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตาดู ถนัดใช้หูฟัง หรือถนัดใช้มือในการทำกิจกรรม

1.2 **ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธ์ภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น (Relations with others)** เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนมีสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะเปิดตัวและชอบสังคม หรือลักษณะเก็บตัวหรือชอบทำงานคนเดียว

1.3 **ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน (Relations with ideas)** เป็นการเรียนรู้ของผู้เรียนใน 2 ลักษณะ คือ การแสวงหากฎเกณฑ์ทางภาษาใหม่ หรือการเรียนรู้ไปตามลำดับขั้นตอน

1.4 **ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงาน (Orientation to learning tasks)** ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อมีการริเริ่มภาระงานในลักษณะของการมีความละเอียดถี่ถ้วนในการวางแผนและทำภาระงานที่ได้รับมอบหมาย หรือลักษณะของการรู้สึกสนุกและผ่อนคลายกับการทำกิจกรรมทางภาษาและภาระงาน

1.5 **ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ (Overall orientation)** เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่า ผู้เรียนชอบการคาดเดาและความหมายของภาษาใหม่ หรือผู้เรียนต้องการศึกษารายละเอียดของภาษาและหลักไวยากรณ์ก่อนการสรุปหาคำตอบ

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย
Suan Sunandha Academic & Research Review

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคใต้ของประเทศไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในภาคใต้ของประเทศไทย จากโรงเรียนสตรีภูเก็ต จำนวน 89 คน และโรงเรียนพัทลุงจำนวนรวม 82 คน รวมทั้งหมด 171 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน

- 1) ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส (sensory preference ; visual, auditory, hands-on)
- 2) ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธ์ภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น (relation with others ; extroversion, introversion)
- 3) ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน (relation with ideas ; intuitive, concrete / sequential)
- 4) ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระ (orientation to learning task; closure, openness)
- 5) ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ (overall orientation ; global, analytic)

การสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม เพื่อประเมินลักษณะการเรียนรู้ภาษา โดยแปลมาจากแบบสอบถาม SOS-L (Style Orientation Scale for Language Learning) ของ Rebecca L. Oxford ของ Rebecca L. Oxford การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทาง สังคมศาสตร์ (The Statistical Package for Social Science : SPSS) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสตรีภูเก็ตและโรงเรียนพัทลุง ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาเยอรมันในภาคใต้ของประเทศไทย

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 4	46	26.90
	มัธยมศึกษาปีที่ 5	75	43.85
	มัธยมศึกษาปีที่ 6	50	29.23
เพศ	เพศชาย อายุ15-17 ปี	35	20.46
	เพศหญิง อายุ15-17 ปี	136	79.53
จังหวัด	จังหวัดภูเก็ต	89	52.04
	จังหวัดพัทลุง	82	47.95
	รวมทั้งสิ้น	171	100

นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 171 คน จำแนกตามเพศ เป็นเพศชาย ร้อยละ20.46 และเพศหญิง ร้อยละ79.53 จำแนกตามระดับชั้นเรียนเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ26.90 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 43.85 และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 29.23 จำแนกตามจังหวัดที่โรงเรียนตั้งอยู่ จังหวัดภูเก็ตร้อยละ 52.04 จังหวัดพัทลุงร้อยละ 47.95

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยรวมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสตรีภูเก็ต

	ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส		ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น		ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน		ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระ		ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ม.4	3.50	0.48	2.53	0.70	3.36	0.61	3.39	0.55	3.12	0.64
ม.5	3.09	0.47	2.67	0.59	3.06	0.54	3.08	0.60	2.96	0.76
ม.6	3.36	0.46	2.97	0.45	3.28	0.44	3.18	0.41	2.99	0.77

จากผลการวิจัยสรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนโรงเรียนสตรีภูเก็ตพบว่า

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมได้ดังนี้ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีลักษณะการเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัส 3.50 (S.D. = 0.48) รองลงมาคือนักศึกษามีลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (S.D. = 0.55) และลักษณะการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุดคือ ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 (S.D. = 0.70)

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะการเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัส 3.09 (S.D. = 0.48) รองลงมาคือนักศึกษามีลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 (S.D. = 0.60) และลักษณะการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุดคือ ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 (S.D. = 0.59)

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะการเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัส 3.36 (S.D. = 0.46) รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มการะมีลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 (S.D. = 0.44) และลักษณะการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุดคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 (S.D. = 0.45)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยรวมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพทุฑ

	ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส		ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น		ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน		ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มการะ		ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ม.4	3.46	0.48	2.55	0.67	3.40	0.60	3.44	0.58	3.12	0.60
ม.5	3.27	0.60	2.75	0.59	3.33	0.62	3.32	0.64	3.19	0.61
ม.6	3.01	0.32	2.70	0.42	3.23	0.26	3.00	0.35	2.95	0.39

จากผลการวิจัยสรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนโรงเรียนพทุฑพบว่า

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีลักษณะการเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัส 3.46 (S.D. = 0.48) รองลงมาคือนักศึกษามีลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มการะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 (S.D. = 0.58) ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 (S.D. = 0.60) ตามลำดับและลักษณะการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุดคือ ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 (S.D. = 0.67)

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 (S.D. = 0.62) รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงาน 3.32 (S.D. = 0.64) และลักษณะการเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสตา 3.27 (S.D. = 0.60) ตามลำดับและลักษณะการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุดคือ ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 (S.D. = 0.59)

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียนมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 (S.D. = 0.26) รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสตามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 (S.D. = 0.32) ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 (S.D. = 0.35) ตามลำดับและลักษณะการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้น้อยที่สุดคือ ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 (S.D. = 0.42)

ตารางที่ 4 ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนโรงเรียนสตรีภูเก็ตและโรงเรียนพัทลุงซึ่งเรียนอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในภาคใต้ของประเทศไทย

	ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส		ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น		ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียน		ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระ		ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ภูเก็ต	3.30	0.49	2.76	0.59	3.22	0.53	3.19	0.52	3.01	0.60
พัทลุง	3.28	0.55	2.68	0.59	3.33	0.56	3.30	0.59	3.13	0.57

จากผลการวิจัยสรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสตรีภูเก็ตและโรงเรียนพัทลุงเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมได้ดังนี้

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสตรีภูเก็ตใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (S.D. = 0.49) มากที่สุดรองลงมาคือ ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 (S.D. = 0.53) และลำดับถัดมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (S.D. = 0.52) และใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 (S.D. = 0.59)

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพัทลุงใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 (S.D. = 0.56) รองลงมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (S.D. = 0.59) และลำดับถัดมาคือลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 (S.D. = 0.55) และลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 (S.D. = 0.59)

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จากโรงเรียนสตรีภูเก็ตและโรงเรียนพัทลุงพบว่าทั้งสองโรงเรียนมีลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันดังนี้

1. ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัส

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสตรีภูเก็ต มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนจดจำคำในภาษาเยอรมันได้ดีเพราะภาพประกอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 (S.D. = 0.86) มัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนเพลงสากลบ่อยๆเพราะช่วยให้จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 (S.D. = 2.16) มัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนอ่านคำศัพท์ผ่านตาบ่อยๆเพื่อจำศัพท์คำนั้นได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 (S.D. = 0.86) นักเรียนจดจำคำในภาษาเยอรมันได้ดีเพราะภาพประกอบ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพหุหลุม มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนจดจำคำในภาษาเยอรมันได้ดีเพราะภาพประกอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 (S.D. =0.85) มัธยมศึกษาปีที่ 5นักเรียนจดจำคำในภาษาเยอรมันได้ดีเพราะภาพประกอบและนักเรียนอ่านคำหรือประโยคภาษาเยอรมันที่มีการเน้นด้วยปากกาเน้นคำสีส้มต่างๆ เพราะสามารถเรียนรู้และจดจำได้ดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 (S.D. =0.96) มัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนเพลงสากลบ่อยๆเพราะช่วยให้จำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (S.D. = 1.80)

2. ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นดังนี้

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสตรีภูเก็ต มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชอบฝึกพูดภาษาเยอรมันกับตนเองเพราะทำให้นักศึกษาจำและเรียนรู้ภาษาได้เร็วขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 (S.D. =1.12) มัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนจะเรียนภาษาเยอรมันกับคนที่สนิทสนมคุ้นเคยเพราะจะเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายกว่าเรียนกับคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน 3.32 (S.D. = 1.06) มัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนจะเรียนภาษาเยอรมันกับคนที่สนิทสนมคุ้นเคยเพราะจะเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายกว่าเรียนกับคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 (S.D. = 0.83)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพหุหลุม มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชอบฝึกพูดภาษาเยอรมันกับตนเองเพราะทำให้นักศึกษาจำและเรียนรู้ภาษาได้เร็วขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 (S.D. =1.10)

มัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนจะเรียนภาษาเยอรมันกับคนที่สนิทสนมคุ้นเคยเพราะจะเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายกว่าเรียนกับคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน 3.56 (S.D. =0.98) มัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชอบฝึกพูดภาษาเยอรมันกับตนเองเพราะทำให้นักศึกษาจำและเรียนรู้ภาษาได้เร็วขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 (S.D. =1.58)

3. ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น มีดังนี้

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสตรีภูเก็ต มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนไม่เรียนภาษาเยอรมันแบบลัด แต่จะเรียนภาษาเยอรมันอย่างเป็นขั้นเป็นตอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 (S.D. =1.22) มัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการเรียนภาษาเยอรมันนักเรียนจะเน้นด้านการสื่อสารมากกว่าทางด้านหลักภาษาหรือกฎไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 (S.D. =1.01) มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนภาษาเยอรมันนักเรียนจะเน้นด้านการสื่อสารมากกว่าทางด้านหลักภาษาหรือกฎไวยากรณ์และในการเรียนภาษาเยอรมันนักเรียนจะมีจินตนาการประกอบการเรียนในเรื่องต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 (S.D. =0.96)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพหุหลุม มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนไม่เรียนภาษาเยอรมันแบบลัด แต่จะเรียนภาษาเยอรมันอย่างเป็นขั้นเป็นตอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 (S.D. = 1.19) มัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนไม่เรียนภาษาเยอรมันแบบลัด แต่จะเรียนภาษาเยอรมันอย่างเป็นขั้นเป็นตอนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 (S.D. = 0.95) มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนภาษาเยอรมันนักเรียนจะเน้นด้านการสื่อสารมากกว่าทางด้านหลักภาษาหรือกฎไวยากรณ์และนักเรียนไม่เรียนภาษาเยอรมันแบบลัด แต่จะเรียนภาษาเยอรมันอย่างเป็นขั้นเป็นตอน 3.71 (S.D. = 0.99)

4. ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มภาระงาน ผู้อื่นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสตรีภูเก็ต มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขณะเรียนนักเรียนจะจดเนื้อหาที่เรียนอย่างเป็นระบบเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในเนื้อหาที่เรียนและเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้นและในการเรียนภาษาเยอรมันนักเรียนได้ทำงานเป็นทีมและได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งต่างๆกับเพื่อนเสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 (S.D. = 0.73) มัธยมศึกษาปีที่ 5 ขณะเรียนนักเรียนจะจดเนื้อหาที่เรียนอย่างเป็นระบบเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในเนื้อหาที่เรียนและเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 (S.D. = 1.12) มัธยมศึกษาปีที่ 6 ขณะเรียนนักเรียนจะจดเนื้อหาที่เรียนอย่างเป็นระบบเพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในเนื้อหาที่เรียนและเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 (S.D. = 0.81)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพหุหลุม มัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนภาษาเยอรมันนักเรียนได้ทำงานเป็นทีมและได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งต่างๆกับเพื่อนเสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 (S.D. = 1.17) มัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนเสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 (S.D. = 1.16) มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการเรียนภาษาเยอรมันนักเรียนได้ทำงานเป็นทีมและได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งต่างๆกับเพื่อนเสมอ 3.42 (S.D. = 1.43)

5. ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับความคิดและมุมมองต่างๆของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนสตรีภูเก็ต มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนจะเรียนภาษาเยอรมันโดยไม่ยึดติดกับการจำกฎหรือหลักไวยากรณ์และนักเรียนจะไม่แปลภาษาเยอรมันคำต่อคำแต่จะดูความหมายของประโยคในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 (S.D. = 0.76) มัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชอบดูป้ายโฆษณาหรือป้ายสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเยอรมันเพราะจะช่วยให้นักศึกษาทราบความหมายของคำศัพท์ที่แตกต่างและหลากหลายและช่วยให้นักเรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์อื่นได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35

(S.D. = 1.18) มัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้โดยดูจากบริบทหรือคำศัพท์ที่ใกล้เคียงมากกว่าการเปิดหาความหมายจากดิกชันนารีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 (S.D. = 1.01)

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพหุหลุม มัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนจะไม่แปลภาษาเยอรมันคำต่อคำแต่จะดูความหมายของประโยคในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 (S.D. = 0.74) มัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนจะไม่แปลภาษาเยอรมันคำต่อคำแต่จะดูความหมายของประโยคในภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 (S.D. = 0.84) มัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนชอบดูป้ายโฆษณาหรือป้ายสัญลักษณ์ที่เป็นภาษาเยอรมันเพราะจะช่วยให้ นักศึกษาทราบความหมายของคำศัพท์ที่แตกต่างและหลากหลายและช่วยให้นักเรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์อื่นได้ 3.57 (S.D. = 0.72)

จากการศึกษาลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคใต้ของประเทศไทยจากสองโรงเรียน พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสตรีภูเก็ตมีลักษณะการเรียนรู้ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประสาทสัมผัสมากที่สุด (sensory preference ; visual, auditory, hands-on) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตา ดู ถนัดใช้หูฟังและสนทนา หรือถนัดใช้มือในการทำกิจกรรม Brown (1989 : 50) กล่าวว่า ผู้ที่มีสติปัญญาดีจะหาวิธีการเรียนรู้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างมีระบบด้วยตนเองโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้น นักเรียนมีการใช้ประสาทสัมผัส 3 ด้าน ได้แก่ ประสาทสัมผัสตา ประสาทสัมผัสหู และประสาทสัมผัสมือ เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนถนัดใช้ตา ดู ถนัดใช้หูฟัง หรือถนัดใช้มือในการทำกิจกรรมในการเรียนภาษาเยอรมันอธิบายได้ว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีวิธีการในการจัดการกับอารมณ์หรือความรู้สึกของตนเองให้พร้อมในการเรียนรู้ภาษาเยอรมันโดยที่ใช้ การลดความวิตกกังวล การให้กำลังใจตนเอง ทำให้เกิดผู้เรียนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเริ่มเรียนภาษาเยอรมัน ในขณะที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพหุหลุมใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและการไตร่ตรองของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่นมากที่สุด (relation with ideas ; intuitive, concrete / sequential) เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนมักแสวงหากฎเกณฑ์ ทางภาษาใหม่ ผู้เรียนมักไม่ข้ามขั้นตอนใดๆ ในการทำกิจกรรมทางภาษา ลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันที่ทั้งสองโรงเรียนใช้น้อยที่สุดคือ ลักษณะการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะสัมพันธ์ภาพของผู้เรียนที่มีต่อผู้อื่น (relation with others ; extroversion, introversion) เป็นการเรียนรู้ที่แสดงว่าผู้เรียนมีลักษณะเปิดตัว ชอบสังคม หรือมีลักษณะเก็บตัว เงียบอาย ชอบทำงานคนเดียว ทั้งนี้การเรียนรู้ที่ทำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้เรียนควรมีโอกาสเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบด้วยตนเองว่าลักษณะการเรียนรู้แบบใดที่เหมาะสม

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

ตัวเองมากที่สุด ควรส่งเสริมและฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันหลายรูปแบบเพิ่มขึ้น ควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกปฏิบัติกิจกรรมตามที่ตนเองชอบ ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสำรวจความสนใจเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้ของตนเองก่อน เพื่อที่ผู้สอนจะได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง อันจะส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาเยอรมันของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษารูปแบบการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนได้ทราบถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนได้ทราบถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแต่ละคนชอบ ทำให้ผู้สอนจัดการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักเรียนระดับชั้นมัธยมตอนปลายในประเทศไทยทั้งสี่ภาค
2. ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันของนักศึกษาของแต่ละภูมิภาคในประเทศไทยของมหาวิทยาลัยในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้
3. วิจัยเชิงทดลองโดยเลือกศึกษาลักษณะการเรียนรู้ภาษาเยอรมันผู้เรียนภาษาเยอรมันเพียงทักษะเดียวจากทักษะทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

References

- Block, E. (1986). *The comprehension strategies of second language readers*. Retrieved October 20, 2005, from TESOL Quarterly Web site:
http://dzibanche.biblos.uqroo.mx/hemeroteca/tesol_quartely/1967_2002_fulltext/Vol_20_3.pdf#page=79
- Cohen, A.D. (1990). *Language Learning: Insights for learners, teachers and researchers* Boston, Mass: Heinle & Heinle.
- Naiman, N., Frohlich, M., Stern, H. H., & Todesco, A. (1978). *The good language learner*. Toronto, Canada: OISE Press.

วารสารสวนสุนันทาวิชาการและวิจัย

Suan Sunandha Academic & Research Review

- Oxford, Rebecca L. (1990). *Language Learning Strategies and Beyond: the Context of Styles*. Unpub. MS: Pennsylyanis State University.
- Oxford, Rebecca L. (1990). *Language Learning Strategies; What Every Teachers Should Know*. New York: Newbury House / Harper & Row.
- Plailek, T. (2012). *A study of English Learning Styles and English Learning Strategies of Second Year Students, Rajabhat Universities in Bangkok*. Bangkok: Suan Sunandha Rajabhat University.
- Price, G. (1978). *Reseach on Learning Style with Suggestion for Teacher Experimentation in R Dunn and K. Dunn (eds.) Teachichg Students through their Individuel Learning Styles: A Practical Approach Englewood Cliffs*. New Jersey: Prentice Hall.
- Rubin, J. (1975). *What the 'good language learner' can teach us*. TESOL Quarlerly, 9, 41-45.
- Stern, H. H. (1975). *What can we learn from the good language learner?* Canadian Modern Language Review, 31, 304-318.
- Suwanopas, S. (2010). *Learning Strategies in German Vocabulary of Thai Learners in the South of Thailand*. Pattani: Faculty of Humanities and Social Sciences Prince of Songkla University.